

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

25 януари 2011 година *

По дело C-382/08

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Австрия) с акт от 19 август 2008 г., постъпил в Съда на 25 август 2008 г., в рамките на производство по дело

Michael Neukirchinger

срещу

Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н A. Tizzano, г-н J.N. Cunha Rodrigues, г-н K. Lenaerts, г-н J.-C. Bonichot, г-н D. Šváby, председатели на състави, г-н A. Rosas, г-н U. Löhmus, г-н E. Levits, г-н L. Bay Larsen (докладчик) и г-жа M. Berger, съдии,

* Език на производството: немски.

генерален адвокат: г-н Р. Mengozzi,
секретар: г-н В. Fülöp, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 юни 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за г-н М. Neukirchinger, от самия него,
- за австрийското правителство, от г-жа С. Pesendorfer и г-н G. Eberhard, в качеството на представители,
- за полското правителство, от г-н М. Dowgielewicz и г-н М. Szpunar, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от г-н Е. Traversa и г-н В.-Р. Killmann, в качеството на представители,
- за Надзорния орган на ЕАСТ, от г-н Х. Lewis, в качеството на представител,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 септември 2010 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 49 ЕО и сл.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Neukirchinger и Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen (администрация на австрийската провинция Grieskirchen) относно решение на последната за налагане на административна глоба на жалбоподателя в главното производство поради неспазване на правилата, свързани с организирането на полети с балон в Австрия.

Правна уредба

Правна уредба на Съюза

- 3 Първите три съображения от Регламент (ЕИО) № 2407/92 на Съвета от 23 юли 1992 година относно лицензирането на въздушни превозвачи (ОВ L 240, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 76) гласят:

„[...] от съществено значение [е] да се изгради въздушнотранспортна политика за вътрешния пазар след периода, който изтича на 31 декември 1992 година, както се предвижда в член 8а на Договора;

[...] вътрешният пазар ще представлява зона без вътрешни граници, в която ще се осигурява свободното движение на стоки, хора, услуги и капитал;

[...] прилагането на принципа за свободното извършване на услуги във въздушнотранспортния сектор трябва да бъде съобразено със специфичните особености на този сектор“.

4 Член 1 от Регламент № 2407/92 гласи:

„1. Настоящият регламент определя изискванията за издаване и поддържане на валидни лицензи от държавите членки по отношение на въздушни превозвачи, установени в Общността.

2. Настоящият регламент не се отнася за превоза по въздуха на пътници, пощенски пратки и/или товари, извършван чрез безмоторни въздухоплавателни средства и/или свръхлеки въздухоплавателни средства с моторна тяга, а също и за местни полети, които не включват превоз между различни летища. По отношение на тези дейности се прилага националното законодателство за оперативните лицензи, ако има такова, както и правото на Общността и националното законодателство относно свидетелствата за авиационни оператори (АОС)“.

5 Регламент № 2407/92 е отменен с Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (преработен) (ОВ L 293,

стр. 3). По силата на член 28, озаглавен „Влизане в сила“, посоченият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, който е 31 октомври 2008 г.

Национална правна уредба

- 6 Законът за въздушния транспорт от 2 декември 1957 година (Luftfahrtgesetz, BGBl. 253/1957), в редакцията му след изменение със закона, публикуван на 26 юни 2008 г. (BGBl. I, 83/2008 (наричан по-нататък „LFG“), предвижда в член 11, параграф 1 следното:

„Въздухоплавателните средства са превозни средства, пригодени за придвижване по въздуха на хора или предмети, без механична връзка със земята, независимо дали са по-тежки от въздуха (например: самолети, планери, парамотори и делтапланери, орнитоптери, хеликоптери, автожири и парашути) или са по-леки от въздуха (например дирижабли и свободни балони)“.

- 7 Член 102, параграф 1 от LFG гласи:

„Предприятията, които искат чрез безмоторни или свръхлеки въздухоплавателни средства да осъществяват търговски превоз на пътници, пощенски пратки и/или товари, или пък само полети по затворен маршрут, без да извършват транспортна дейност между различните летищни площадки, са длъжни по силата на предвиденото в член 140b да поискат от федералния министър на транспорта нововъведенията и технологиите или от съответния компетентен орган

транспортен лиценз по смисъла на член 104 и сл., както и оперативен лиценз по смисъла на член 108.“

8 Член 104 от LFG предвижда:

„1. В молбата за издаване на транспортен лиценз се излагат убедителни доказателства относно разполагаемите за създаването и извършването на дейността на предприятието финансови средства.

2. В молбата се посочва също:

а) фамилното и собственото име на заявителя (наименованието на дружеството), местожителството (седалището) му и мястото на извършване на стопанска дейност на предприятието,

б) имената, местожителството и гражданството на упълномощените да представляват предприятието лица,

в) предвижданите дейности, като например полети по затворен маршрут,

г) [...]

д) предвижданият полетен сектор, т.е. територията, на която предприятието трябва да развива дейността си,

е) предвижданите брой и вид въздухоплавателни средства,

ж) предвижданата организация на предприятието.

[...]“.

9 Член 106 от LFG гласи:

„1. Транспортен лиценз се издава, при условие че:

а) заявителят е гражданин на една от държавите, страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство (от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 1), пребивава в Австрия и има необходимата надеждност и професионална компетентност,

б) е гарантирано сигурното функциониране на предприятието и са доказани финансовите му възможности и

в) са представени доказателства, че предвидените в член 164 от LFG или в Регламент (ЕО) № 785/2004 застраховки са сключени.

2. Ако предприемачът не е физическо лице, предприятието трябва да има седалище в Австрия и по-големият дял от дружествения му капитал трябва да се притежава от граждани на държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство“.

10 Съгласно член 108 от LFG:

„1. Предприятията за въздушен транспорт извършват дейността си само при наличие на лиценз, издаден по силата на предвиденото в член 140b (оперативен лиценз) от федералния министър на транспорта, нововъведенията и технологиите или от съответния компетентен орган по искане на притежаващо транспортен лиценз лице.

2. Извършването на дейността се разрешава, когато определените в транспортния лиценз условия са изпълнени и безопасността на трафика е гарантирана. Лицензът се издава в писмена форма, чието неспазване води до нищожност“.

11 По силата на член 169, параграф 1, четвърта алинея от LFG упражняването на дейност по осъществяване на търговски въздушен превоз на пътници без изискваните в член 102 от LFG лицензи се санкционира с налагане на глоба в размер най-малко на 3630 EUR.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

12 Видно от акта за преюдициално запитване на 22 януари 2008 г. с решение с административно-наказателен характер Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen налага на г-н Neukirchinger глоба в размер на 3630 EUR, а при невъзможност за заплащането ѝ — наказание лишаване от свобода за срок от 181 дни.

- 13 Заинтересованото лице е обвинено, че на 19 юни 2007 г. е извършило търговски въздушен превоз на пътници с балон с топъл въздух, излетял от ливада в областта Wies, Kallham, провинция Oberösterreich, без да притежава транспортен и оперативен лиценз, в нарушение на предвиденото съответно в член 104 и сл. и член 108 от LFG.
- 14 Г-н Neukirchinger, който притежава издаден в Германия оперативен лиценз за търговски въздушен превоз на пътници и товари с балони, обжалва посоченото административно решение пред запитващата юрисдикция, като изтъква по-специално, че свободното движение позволява на предприемач, извършващ въздушни полети и притежаващ лиценз за това в Германия, да упражнява дейността си и в Австрия.
- 15 Като има предвид обстоятелството, че г-н Neukirchinger временно е отишъл в друга държава членка, за да предоставя там услугите си, запитващата юрисдикция счита, че обстоятелствата по главното производство се отнасят a priori до правото на свободното предоставяне на услуги.
- 16 Запитващата юрисдикция посочва също, че г-н Neukirchinger е разполагал с разрешение за излитане, издадено му от Landeshauptmann (губернатора) на провинция Oberösterreich, действащ в качеството си на основен авиационен орган за дейностите от съответната област, както и с общо разрешение за излитане по член 9 от LFG, валидно за 2008 г. за цялата територия на тази провинция. Освен това издаването на такова разрешение предполага, че посоченият орган признава валидността на лиценза на г-н Neukirchinger, издаден в Германия.

- 17 Като приема, че разрешаването на спора, с който е сезиран, зависи от тълкуването на член 49 ЕО и сл., *Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich* решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Трябва ли член 49 [ЕО] и сл. [...] да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна норма, която за организирането на полети с балон в Австрия изисква от установено в друга държава членка, а именно в Германия, лице, което притежава в нея издаден съгласно правния ред на посочената държава лиценз за организиране на търговски полети с балон, да има седалище или да пребивава в Австрия (член 106 [от LFG])?

- 2) Следва ли член 49 [ЕО] и сл. [...] да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна норма, която предвижда, че притежателят на лиценз за организирането на търговски полети с балон — който е установен в държава членка, различна от тази, в която е в сила въпросната правна норма, и който е одобрен съгласно правния ред на посочената държава, — за да упражнява тази дейност в друга държава членка, трябва да получи нов лиценз, чиито условия за издаване по същество са същите като тези на вече издадения му в неговата страна по произход лиценз, и освен това трябва да има седалище или да пребивава в страната, в която се организират полетите, а именно в случая в Австрия?

- 3) Разпоредбите на член 102 във връзка с членове 104 и 106 [от LFG] противоречат ли на член 49 [ЕО], след като на установен в Германия притежател на лиценз са наложени административни санкции поради използването на този лиценз в Австрия и в резултат на това му е отказан достъп до пазара, и доколкото съгласно член 106, параграф 1 [от LFG] такъв лиценз, както и оперативен лиценз не могат да бъдат получени без установяването на място

на стопанска дейност и/или пребиваване, и без регистрирането в Австрия на балон с топъл въздух, който вече е регистриран в Германия?“.

- 18 С определение от 21 април 2010 г. е разпоредено възобновяване на устната фаза на производството и заинтересованите лица по член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз са приканени да изразят становище по въпроса коя норма от първичното или от вторичното право на Съюза с оглед на член 51, параграф 1 ЕО евентуално би могла да се приложи по отношение на свободното предоставяне на услуги, състоящи се в извършване на търговски въздушен превоз на пътници с балон с топъл въздух.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

- 19 Както отбелязва генералният адвокат в точки 25—30 от заключението си, разглежданите в делото по главното производство услуги спадат към областта на транспорта, и по-специално към областта на визирания в член 80, параграф 2 ЕО въздушен транспорт.
- 20 Всъщност, след като в Договора ЕО не е предвидено нещо различно, понятието за въздушен транспорт по смисъла на посочената разпоредба трябва да се разбира като обхващащо и транспорта, квалифициран от запитващата юрисдикция като търговски въздушен транспорт на пътници с балон с топъл въздух. Впрочем, както подчертава генералният адвокат в точка 26 от заключението си, Конвенцията за международната гражданска авиация, подписана на 7 декември 1944 г. в Чикаго, включва в приложното си поле и балоните с топъл въздух.

- 21 Макар по силата на член 80, параграф 2 ЕО разпоредбите на част трета, дял V от Договора за ЕО, свързани с общата транспортна политика, да не се прилагат по отношение на морския и въздушния транспорт, доколкото общностният законодател не е предвидил нещо различно, подобно на другите начини на транспорт те остават подчинени на общите разпоредби на Договора (Решение от 4 април 1974 г. по дело Комисия/Франция, 167/73, *Recueil*, стр. 359, точка 32, както и Решение от 30 април 1986 г. по дело *Asjes* и др., 209/84—213/84, *Recueil*, стр. 1425, точка 45).
- 22 Що се отнася обаче до свободното предоставяне на услуги, по силата на член 51, параграф 1 ЕО член 49 ЕО не се прилага към въздушния транспорт (вж. в този смисъл Решение от 13 декември 1989 г. по дело *Corsica Ferries (France)*, C-49/89, *Recueil*, стр. 4441, точка 10 и цитираната съдебна практика, както и Решение от 5 ноември 2002 г. по дело Комисия/Дания, наречено „Отворено небе“, C-467/98, *Recueil*, стр. I-9519, точка 123).
- 23 По отношение на търговския въздушен превоз на пътници с балон с топъл въздух като разглеждания по главното производство следва да се посочи, че на основание член 80, параграф 2 ЕО общностният законодател е приел редица мерки, които, както отбелязва Европейската комисия, могат да бъдат приложени към този вид въздушен транспорт. Такъв към момента на настъпване на обстоятелствата по делото например е Регламент (ЕО) № 1592/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2002 година относно общите правила в областта на гражданското въздухоплаване и създаването на Европейска агенция за авиационна безопасност (ОВ L 240, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 9, стр. 179), както и Регламент (ЕИО) № 3922/91 на Съвета от 16 декември 1991 година относно хармонизирането на техническите изисквания и административните процедури в областта на гражданското въздухоплаване (ОВ L 373, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 93), изменен с Регламент (ЕО) № 1900/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година (ОВ L 377, стр. 176; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 210).
- 24 Що се отнася по-специално до лицензите на въздушните превозвачи, член 84, параграф 2 от Договора за ЕИО (понастоящем член 84, параграф 2 от Договора за ЕО, който от своя страна след изменение е член 80, параграф 2 ЕО) е приложен с приемането на Регламент № 2407/92, в сила към момента на настъпване на обстоятелствата по главното производство.

- 25 В действителност по силата на член 1, параграф 2 от Регламент № 2407/92 Съветът изключва от приложното поле на този регламент лицензите на въздушните превозвачи, по-специално когато въздушният транспорт на пътници се извършва с безмоторни въздухоплавателни средства, включително следователно и с балони с топъл въздух. В посочената разпоредба Съветът изрично уточнява, че по отношение на този вид транспорт се прилагат единствено националното законодателство за оперативните лицензи и правото на Съюза и националното законодателство за свидетелствата за авиационни оператори.
- 26 При все това, видно от първите две съображения на Регламент № 2407/92, целта, преследвана от Съвета с приемането на този регламент, е да се изгради въздушнотранспортна политика за вътрешния пазар след периода, който изтича на 31 декември 1992 година, и този пазар следва да бъде зона без вътрешни граници, в която да се осигурява свободното движение на стоки, хора, услуги и капитал. Задължението на Общността да изгради до тази дата вътрешен пазар, включително в областта на транспорта, е предвидено в член 8 А от Договора за ЕИО (понастоящем след изменението член 7 А от Договора за ЕО, който от своя страна след изменение е член 14 ЕО).
- 27 Тази широка цел *a priori* се отнася и за търговския въздушен транспорт на пътници с балон с топъл въздух като разглеждания по главното производство.
- 28 Поради това, макар предвиденото в член 1, параграф 2 от Регламент № 2407/92 изключване очевидно да се обяснява с факта, че особеностите на сектора на въздушния транспорт не обосновават необходимостта по отношение на търговски въздушен превоз на пътници с балон с топъл въздух като разглеждания по главното производство да се прилагат предвидените в посочения регламент правила, от това все пак не следва, че посредством споменатото изключване общностният законодател е искал напълно да изключи този транспорт от приложното поле на Договора.

- 29 Следователно търговският въздушен превоз на пътници с балон с топъл въздух като разглеждания по главното производство спада към приложното поле на Договора за ЕО и по отношение на него се прилагат общите правила на Договора, каквото е например член 12 ЕО.
- 30 Поради това, за да може да се даде полезен отговор на запитващата юрисдикция, поставените въпроси следва да се разгледат в светлината на член 12 ЕО, който установява общия принцип за недопускане на дискриминация, основана на гражданството (вж. по-специално Решение от 11 януари 2007 г. по дело *Lyyski*, C-40/05, Сборник, стр. I-99, точка 33 и Решение от 5 март 2009 г. по дело *UTESA*, C-222/07, Сборник, стр. I-1407, точка 37).

По първия, втория и третия въпрос

- 31 С трите си въпроса, които следва да се разглеждат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 12 ЕО допуска правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, която за организирането на полети с балон в тази държава членка и под страх от административни санкции при неспазване на тази правна уредба
- изисква постоянно пребиваващо или установено в друга държава членка лице, което притежава в тази втора държава членка лиценз за организиране на търговски полети с балон, да пребивава или да има седалище в първата държава членка и
 - задължава същото лице да си издаде нов лиценз, без надлежно да бъде отчетен фактът, че условията за издаването му по същество са същите като тези за вече издадения му от втората държава членка лиценз.

- 32 Съгласно постоянната съдебна практика в това отношение правилата за равно третиране на собствени и чужди граждани забраняват не само явната дискриминация, основана на гражданството — или седалището, когато става въпрос за дружества, — но и всички прикрити форми на дискриминация, които чрез прилагане на други разграничителни критерии фактически водят до същия резултат (Решение от 27 октомври 2009 г. по дело *ČEZ*, C-115/08, Сборник, стр. I-10265, точка 92 и цитираната съдебна практика).
- 33 На първо място, държава членка, която съгласно правна уредба като разглежданата по главното производство изисква пребиваване или наличие на седалище на територията ѝ, за да могат на нея да се организират търговски полети с балон, въвежда разграничителен критерий, основан за физическите лица на мястото на пребиваване, а за дружествата — на мястото на седалището им.
- 34 По отношение, от една страна, на критерия за разграничение, основан на пребиваването, в действителност той води до същия резултат като дискриминацията, основана на гражданството, тъй като може да има действие главно във вреда на гражданите на други държави членки, доколкото лицата, които не пребивават в съответната държава, са най-често чужди граждани (в този смисъл вж. по-специално Решение от 29 април 1999 г. по дело *Ciola*, C-224/97, *Recueil*, стр. I-2517, точка 14, Решение от 16 януари 2003 г. по дело Комисия/Италия, C-388/01, *Recueil*, стр. I-721, точка 14 и Решение от 15 март 2005 г. по дело *Bidar*, C-209/03, *Recueil*, стр. I-2119, точка 53).
- 35 Такова различно третиране е обосновано само ако се основава на обективни съображения, несвързани с гражданството на съответните лица, и ако е съразмерно с легитимната цел, преследвана с националните правни разпоредби (Решение по дело *Bidar*, посочено по-горе, точка 54 и цитираната съдебна практика).

- 36 От представената на Съда преписка по делото обаче не следва, че правна уредба като разглежданата по главното производство може да бъде обоснована с оглед на такива съображения.
- 37 От друга страна, видно от цитираната в точка 32 от настоящото решение съдебна практика, свързаният с мястото на седалището разграничителен критерий по принцип води до дискриминация, основана на гражданството.
- 38 На второ място, правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство задължава пребиваващо или установено в друга държава членка лице, което притежава в тази втора държава членка лиценз за организиране на търговски полети с балон, да си издаде нов лиценз в първата държава членка, без надлежно да бъде отчетен фактът, че условията за издаването му по същество са същите като тези за вече издадения му от втората държава членка лиценз. По този начин такава правна уредба въвежда критерий за разграничение, който в действителност води до същия резултат като критерия, основан на гражданството.
- 39 Всъщност, като отказва да вземе предвид издадения във втората държава членка лиценз, такава правна уредба налага на съответното лице задължението, ако иска да организира търговски полети с балон на територията на първата държава членка, да извърши за втори път всички необходими постъпки за получаването на лиценз. На практика обаче наложеното от тази държава задължение се отнася основно за гражданите на други държави членки или за дружествата със седалище в други държави членки.
- 40 Австрийското правителство изтъква, че задължението за получаване на лиценз, издаден от австрийските власти, е обосновано с оглед на интереса да бъдат

защитени животът и здравето на транспортираните лица, както и въздушният транспорт да бъде сигурен. Освен това австрийското правителство оспорва констатацията на запитващата юрисдикция, че условията за издаване на лиценз на г-н Neukirchinger в Германия и в Австрия по същество са едни и същи.

- 41 По отношение на неприемането на посочената констатация следва да се напомни, че в рамките на разпределянето на правомощията между юрисдикциите на Съюза и националните юрисдикции Съдът трябва да вземе предвид фактическия и правен контекст, в който се вписва преюдициалният въпрос, така както е очертан с акта за преюдициално запитване (Решение от 25 октомври 2001 г. по дело *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, *Recueil*, стр. I-8089, точка 10 и Решение от 13 ноември 2003 г. по дело *Neri*, C-153/02, *Recueil*, стр. I-13555, точка 35). Поради това Съдът не следва да изразява становище по преценката на запитващата юрисдикция по въпроса за сходството между правната уредба на съответните две държави членки относно условията за издаване на разглежданите по главното производство лицензи.

- 42 Що се отнася до защитата на интересите, на които се позовава австрийското правителство, то те безспорно представляват легитимни цели. При все това обстоятелството, че държава членка задължава лице като г-н Neukirchinger да си издаде нов лиценз, без надлежно да отчете факта, че условията за издаването му по същество са същите като тези за вече издадения му в друга държава членка лиценз, не е, както с основание отбелязват полското правителство и Комисията, съразмерно с преследваните легитимни цели. Всъщност, тъй като условията за издаване в двете държави членки на разглежданите по главното производство транспортни лицензи по същество са едни и същи, следва да се приеме, че интересите, на които се позовава австрийското правителство, вече са взети предвид при издаването на първия лиценз в Германия.

- 43 От изложеното дотук следва, че правна уредба като разглежданата по главното производство представлява в действителност дискриминация, основана на гражданството, която се засилва от налаганите при неспазване на една такава правна уредба административни санкции.
- 44 Поради това на поставените въпроси следва да се отговори, че член 12 ЕО не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, която за организирането на полети с балон в тази държава членка и под страх от административни санкции при неспазване на тази правна уредба
- изисква пребиваващо или установено в друга държава членка лице, което притежава в тази втора държава членка лиценз за организиране на търговски полети с балон, да пребивава или да има седалище в първата държава членка и
 - задължава същото лице да си издаде нов лиценз, без надлежно да бъде отчетен фактът, че условията за издаването му по същество са същите като тези за вече издадения му във втората държава членка лиценз.

По съдебните разноски

- 45 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

Член 12 ЕО не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, която за организирането на полети с балон в тази държава членка и под страх от административни санкции при неспазване на тази правна уредба

- **изисква пребиваващо или установено в друга държава членка лице, което притежава в тази втора държава членка лиценз за организиране на търговски полети с балон, да пребивава или да има седалище в първата държава членка и**
- **задължава същото лице да си издаде нов лиценз, без надлежно да бъде отчетен фактът, че условията за издаването му по същество са същите като тези за вече издадения му във втората държава членка лиценз.**

Подписи